

Arrest

nr. 334 034 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VERGAUWEN
Leon Stynenstraat 63
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat T. VERGAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) juli 2006.

1.2. Verzoeker dient op 18 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 19 april 2024 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Galjeel-clan te behoren. U bent een soennitische moslim. U verklaart geboren te zijn op 26 juli 2006, maar uit de leeftijdsbepaling uitgevoerd in 2021 bleek dat u toen reeds rond de 20,8 jaar was, met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. U bent geboren in Gambole, gelegen in het district Jowhar, in de provincie Middle Shabelle, waar u woonde van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië.

Toen u op de koranschool zat, werden u en drie andere jongens op een woensdag gevraagd om langer op school te blijven omdat jullie bij de betere leerlingen waren. De leraar, Hassan, zei tegen jullie dat de lessen op een andere plaats zouden gegeven worden. Er kwam een auto, jullie werden geblinddoekt en jullie moesten in de auto stappen. Na ongeveer een half uur onderweg kwamen jullie toe op een trainingskamp. Jullie werden er verwelkomd door jongeren. De volgende dag kwam emir Y.. Omdat hij merkte tijdens zijn preek dat u en een andere jongen niet akkoord gingen met de mujahedin, werden jullie opgesloten.

Toen jullie een week opgesloten zaten, brak er een brand uit. De jongen met wie u opgesloten zat is daarbij overleden. U raakte gewond aan uw hand. U rende weg, en na een uur rennen zag u een man op een motor. Hij zag dat u gewond was en bracht u naar het politiekantoor van Jowhar. De politieagenten van Jowhar waren echter achterdochtig, en arresteerden u. De politieagenten ondervraagden u, en ze geloofden u. Ze wilden naar uw ouders bellen, maar in de plaats van uw vader was het Al Shabaab die de telefoon opnam. U gaf daarop het telefoonnummer van uw moeder. Uw moeder zei aan de telefoon dat uw vader ontvoerd was door Al Shabaab. Uw moeder belde ook naar uw oom, die ook langskwam op het politiekantoor. U mocht samen met de politieagenten mee naar Mogadishu. Uw oom regelde dat er in Mogadishu iemand bij u zou langskomen om u te helpen vluchten. Deze man heette O..

U vertrok uit Somalië in april 2020. U vloog van Mogadishu naar Turkije. Een andere smokkelaar hielp u tot in Griekenland. Vanuit Griekenland reisde u met het vliegtuig naar België. U kwam aan in België op 17 november 2021, en u vroeg internationale bescherming aan op 18 november 2021.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u vermoord te worden door Al Shabaab.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest van littekens voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van

internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Een eerste vaststelling die het CGVS moet maken is de volgende: u gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 18 november 2021) aan geboren te zijn op 26 juli 2006, en u verklaarde uzelf dus op dat moment 15 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 3 december 2021 concludeerde immers dat uw leeftijd werd bepaald op 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. **De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.** Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielaanvraag. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.

Er werd ten tweede ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat het met uw gebrek aan kennis van Gambole en de streek rond Gambole bijzonder onaannemelijk is dat u effectief van daar afkomstig zou zijn. Dit blijkt uit de volgende elementen: - Wanneer u gevraagd wordt of u een aantal termen herkent, blijkt dat u dan wel de verder gelegen grote stad Buloburte kent, maar de dorpen die vlakbij Gambole gelegen zijn, namelijk Don Kahare en Luktooley, die kent u niet (CGVS, p. 21) (zie kaarten 1 en 2 die werden toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). Het is bijzonder onaannemelijk dat als u daadwerkelijk van Gambole afkomstig zou zijn, dat u dan deze dichtbijgelegen dorpen niet zou kennen.

- Wanneer u de dorpen in de richting van Jarirow (Jorirow) opsomt, dan somt u slechts twee dorpen op (CGVS, p.15). Dit getuigt van bijzonder ondermaatse kennis van de streek, want er liggen immers heel wat andere dorpen tussen Gambole en Jarirow (zie kaarten 1 en 3).
- U schat de afstand tussen Jowhar en Gambole op 28 à 30 kilometer (CGVS, p. 9), terwijl deze in vogelvuchtalleen al 48 km bedraagt. Gebruikt u de kortste weg, dan is het 53 kilometer (zie kaart nummer 3).
- U faalt er ook in om Jowhar vanuit uw eigen leefwereld in de juiste windrichting te situeren. U situeert Jowhar namelijk in de richting van de qibla (CGVS, p. 15), de richting van de heilige site in Mekka waar moslims naar bidden. Dit klopt niet, want vanuit Gambole is de qibla in de noordnoordwestelijke richting, terwijl Jowhar in zuidoostelijke richting ligt (zie kaart nummer 1), compleet de tegenovergestelde richting dus. Een praktiserende moslim is bekend met de qibla, en aangezien u aangeeft net zoals het merendeel van de Somalische bevolking een soennitische moslim te zijn (CGVS, p. 5), en de koran vanbuiten te kennen (CGVS, p. 6), kan u beschouwd worden als een praktiserende moslim. Van u kan dus verwacht worden dat u bekend bent met de qibla. U wordt later met deze fout geconfronteerd, en u verklaart dan dat u steeds richting het noorden bidt. U verklaart ook dat u de weg naar het noorden kent, en dan lijkt u te beseffen Jowhar helemaal niet in het noorden van Gambole gelegen is (CGVS, p. 22). U lijkt op basis van de windrichtingen goed te weten wat waar ligt, maar als u dan gevraagd wordt om vanuit uw eigen leefwereld over uw streek te vertellen, namelijk op basis van de qibla, dan weet u het niet. Dat is een indicatie dat u niet vanuit uw eigen leefwereld vertelt, en maakt vooral een ingestudeerde indruk.
- U beweert dat er in de buurt van Gambole geen rivier dichterbij is gelegen dan de rivier aan Jowhar (CGVS, p.15), terwijl er nog minstens één rivier is die u tegenkomt voor u de Shabelle treft (zie kaart 1 van OCHA die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier).
- Het CGVS moet ook nog eens vaststellen dat u ook niet vertrouwd bent met de lokale machthebbers. U herkende naam M.A.W. niet; dat was nochtans de president van de deelstaat Hirshabelle van 2017 tot 2020 (zie de artikels die werden toegevoegd in de blauwe map), dus in de tijd dat u daar zou hebben gewoond. Ook de naam van de districtscommissaris van Jowhar van 2016 tot 2019, Sheikh A.B., herkent u niet (CGVS, p. 21) (zie de artikels die werden toegevoegd in de blauwe map). Het CGVS stelt hier dus vast dat u naast het geografische ook niet vertrouwd bent met de plaatselijke omstandigheden.

Naast uw gebrekkige kennis van het geografische en menselijke landschap van Gambole, moet ook besloten worden dat u weinig doorleefd vertelt over uw leefwereld in Gambole. De leeftijdtest wijst uit dat u rond 19 jaar geweest moet zijn bij uw vertrek uit Somalië. U was dus op een leeftijd waarbij men kan verwachten dat u in detail kan vertellen over uw leefwereld. Toch moet het CGVS vaststellen dat u aan de oppervlakte blijft bij uw vertellingen. Deze vaststelling versterkt het bovenstaande aangetoonde gebrek aan kennis over geografie en over het menselijke landschap, en ondersteunt de vaststelling dat u niet afkomstig zou zijn van Gambole. Het ontbreken van doorleefdheid in uw vertellingen valt op bij de volgende elementen:

° U gevraagd of er tijdens de droogte van 2016-2017 naast problemen met het voedsel nog andere problemen waren, antwoordt u dat er geen andere problemen waren, en dat als je honger hebt, dat je niet over andere problemen nadenkt (CGVS, p. 17). Aangezien u ook beweert dat uw vader rondtrok met het vee van andere mensen, en zelf ook enkele dieren had (CGVS, p. 7), zou de droogte een gigantische impact op hem en zijn vee gehad moeten hebben. Het is merkwaardig dat u dan op de vraag of er geen andere problemen waren, niet spontaan vertelt over de impact op het vee waar uw familie zo afhankelijk van was. U antwoordt pas nadat het CGVS zelf vraagt of de dieren goed door de droogte kwamen, dat er dan wel dieren gestorven waren, maar dat de droogte uw favoriete moment was, omdat u dan rijst en pasta at (CGVS, p. 17-18). Aangezien droogtes een gigantische impact hebben op families die hun inkomen uit vee halen, zoals in uw gemeenschap, valt hier de weinige doorleefdheid in uw vertelling op.

° Ook wanneer u gevraagd wordt om het leven onder Al Shabaab te beschrijven, komt u weinig doorleefd over. Wanneer u namelijk gevraagd wordt om uit te leggen welke regels van Al Shabaab gevolgd moeten worden, vertelt u enkel dat iedereen een mujahid is en moet deelnemen, en dat mannen en vrouwen niet onder elkaar mogen komen (CGVS, p. 19). Omdat dit een zeer beknopte vertelling is voor iemand die effectief onder Al Shabaabgebied geleefd zou hebben, dringt het CGVS aan en wordt u gevraagd of dat alle beperkingen op uw vrijheid zijn. Uw antwoord hierop is zeer vaag: u komt niet verder dan opnieuw te verklaren dat het verplicht is om deel te nemen (CGVS, p. 19). Om die reden wordt nog eens gevraagd of er nog dingen zijn die verboden zijn en uw vrijheid inperken, en de enige regel die u nog toevoegt is dat je niet zelf je kapsel kan kiezen (CGVS, p. 19). Van mensen die daadwerkelijk uit Al Shabaab-gebied afkomstig zijn, kan verwacht worden dat ze op een meer doorleefde manier kunnen vertellen over hoe exact de belastingen geïnd worden, welke regels en verboden er zijn en hoe die afgedwongen worden, enzoverder. Even verder wordt u nogmaals gevraagd voor welke concrete dingen Al Shabaab een straf voor zou uitdelen, en u

verklaart dat als je niet eens met hen bent, dat je dan meteen onthoofd wordt (CGVS, p. 20). Dit is wederom geen concreet voorbeeld van een concrete regel uit het dagelijkse leven, dus er wordt opnieuw aan u gevraagd of u geen concreet voorbeeld hebt. U vertelt opnieuw dat mannen en vrouwen niet bij elkaar mogen gezien worden, een van de weinige voorbeelden die u reeds aanhaalde, en u vermeldt ook dat je gestraft wordt als je geen zakat betaalt, alsook dat je gestraft wordt als je weigert om gerekruteerd te worden (CGVS, p. 20). Hier valt op dat het wederom grote algemene regels zijn van Al Shabaab, en geen concrete voorbeelden. In uw verklaringen valt dus op hoe weinig concreet en doorleefd ze zijn.

- Wat uw algemene geloofwaardigheid alsook uw beweerde afkomst uit Gambole nog verder ondergraaft, is uw beweerde gebrek aan kennis over uw paternale familie, en het beweerde gebrek aan contact met uw maternale familie. U beweert over uw maternale nonkel die in Jowhar woont, dat u die nooit gezien zou hebben (CGVS, p. 9-10). U beweert zelf ook dat familie heel belangrijk is (CGVS, p. 8). Dat u heel uw leven in Gambole zou gewoond hebben, wat op minder dan twee uur rijden van Jowhar ligt (zie kaart 3), zonder ooit één keer uw oom gezien te hebben, zelfs niet voor het Suikerfeest, voor een huwelijk (CGVS, p. 10), of voor enige andere familieaangelegenheid is bijzonder onaannemelijk. U beweert verder ook dat u voor het laatst contact had met iemand van uw familie toen u Mogadishu verliet (CGVS, p. 12). Een indicatie dat u meer contact heeft met uw familie dan u doet uitschijnen, is het volgende: u beweert dat u in Athene gratis geholpen bent door een smokkelaar (CGVS, p. 27) die u met valse documenten op een vliegtuig kon laten plaatsnemen (DVZ, Verklaring DVZ, p.12). Dat u zonder enige steun vanuit uw familienetwerk zomaar een smokkelaar heeft kunnen strikken, zonder hem te betalen, acht het CGVS niet geloofwaardig. Hier moet het CGVS vaststellen dat u allicht meer contact heeft met uw familie dan dat u wil laten blijken. Bovendien blijkt u over uw familie aan vaderskant helemaal onwetend. U beweert dat u uw familie aan vaderszijde nooit gekend heeft, en dat uw vader u wel verteld heeft dat hij broers had, maar dat hij u nooit verteld had of ze nog leefden of niet (CGVS, p. 8). Vervolgens wordt u gevraagd of u daar dan nooit naar gevraagd heeft, en u bevestigt dat u daar nooit naar gevraagd heeft (CGVS, p. 8). Binnen de Somalische context, een samenleving waar familie enorm belangrijk is, is het zeer ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van wie deze paternale nonkels zijn en of uw nonkels nu nog leven of niet. Daarbij verklaart u ook dat uw vader ook afkomstig zou zijn uit Gambole (CGVS, p. 8), waardoor het nog onwaarschijnlijker is dat u niet op de hoogte zou zijn van uw nonkels die er ook van afkomstig zouden zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Gambole, in district Jowhar, gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gambole heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het door u neergelegde attest van littekens kan daar geen ander licht op werpen. Op basis daarvan kan worden aangenomen dat u ooit brandwonden hebt opgelopen aan uw arm. Dit kan echter op geen enkele manier bewijzen waar en in welke omstandigheden dit zou zijn gebeurd, en werpt dan ook geen ander licht op bovenstaande beoordeling.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf

of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 19 april 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (CGVS, p. 28). Er werd u gewezen op de medewerkingsplicht, en er werd u nogmaals gevraagd of u erbij blijft dat u uit Gambole afkomstig bent. U blijft erbij dat u in Gambole hebt verbleven tot aan u vertrek uit Somalië (CGVS, p. 28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde documenten dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker een schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Inzake de vluchtelingenstatus, verschaft verzoeker vooreerst een overzicht van de relevante wettelijke bepalingen, waarna hij als volgt stelt:

“a. Leeftijd van verzoeker

Verzoeker is een jonge man die net meerderjarig is geworden. Op het moment van zijn verzoek tot internationale bescherming was hij slechts 15 jaar oud. Volgens de uitgevoerde leeftijdstest bleek verzoeker toen 20,8 jaar oud te zijn, met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. Deze leeftijdstesten zijn evenwel bijzonder controversieel. Meerdere internationale rapporten tonen aan dat medische leeftijdsbepalingstesten inherent onbetrouwbaar zijn en bovendien ethische vraagstukken opwerpen. = Het argument dat de verwerende partij systematisch gebruikt als inleiding van een beslissing om een beeld te scheppen van de asielzoeker die zagezegd al gelogen heeft, is dan ook zuiver opportunistisch en weinig ernstig. Dat er geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State tegen deze resultaten van de leeftijdstest valt te verklaren vanuit het feit dat het beroep bij de Raad van State het enkel mogelijk maakt om de wettigheid te controleren. Het is geen effectief beroep op basis van de inhoud van de beslissing, wat nodig zou zijn om de fundamentele rechten van verzoeker te garanderen. Ook de zeer lange procedureduur die een legaliteitsberoep bij de Raad van State met zich meebrengt, speelt een rol. Als verzoeker de leeftijd van 18 jaar zou bereiken voor er een beslissing is gevallen, stopt de procedure wegens verval van voorwerp. Aangezien deze situatie tot de reële mogelijkheden behoorde, werd geen beroep bij de Raad van State aangetekend.

b. Herkomst van verzoeker

Het verhoor door verwerende partij peilt naar algemene (geografische) kennis van verzoeker. Verwerende partij gaat ervan uit dat als verzoeker niet over dergelijke kennis beschikt, het niet aannemelijk is dat hij werkelijk afkomstig is uit de regio in kwestie (bestreden beslissing, p. 2). Verzoeker ziet echter niet in waarom enkel het beschikken over ruime algemene kennis van de regio zou leiden tot het inwilligen van zijn verzoek tot bescherming. Verzoeker is afkomstig uit Gambole. De vraag naar omliggende dorpen (bestreden beslissing, p. 3) is in deze dan ook niet bijzonder relevant. Verzoeker kan ze niet opsommen, aangezien hij er ook nooit leefde. De vragen gingen al te vaak over (geografische) gemeenschappen die in se niets te maken hebben met de echte leefwereld van verzoeker.

c. Eigen leefwereld van verzoeker

Wanneer er dan wel vragen werden gesteld over de concrete leefwereld van verzoeker, nam verwerende partij nooit genoegen met het antwoord dat werd gegeven. Deze antwoorden waren nochtans nooit verkeerd. Verwerende partij vond het desalniettemin merkwaardig dat er niet spontaan meer details werden gegeven. De vraag over de droogte in Somalië van 2016-2017, bijvoorbeeld, werd door verzoeker kort beantwoord. Verwerende partij nam hier geen genoegen mee en vroeg verder door naar het lot van de dieren van de vader van verzoeker. Uit het feit dat het antwoord op deze bijvraag niet spontaan werd gegeven, leidde verwerende partij af dat verzoeker weinig doorleefd vertelt. Dat verzoeker nadien spontaan vertelt over het feit dat de droogte zijn favoriete moment was, aangezien hij dan rijst en pasta at, wordt door verwerende partij niet in rekening genomen (bestreden beslissing, p. 3). Het dient opgemerkt te worden dat verzoeker nog steeds een jonge leeftijd had op het moment van het interview met verwerende partij (d.d. 19/04/924). Het feit dat verzoeker Somalië al enkele jaren had verlaten - en dit op zeer jonge leeftijd - draagt bij aan het feit dat niet altijd even spontaan over alles kan worden verteld. Een kleine aanzet bleek dan ook soms voldoende om meer gedetailleerde (en correcte) informatie van verzoeker te verkrijgen. Verzoeker was op het op moment van het interview al meer dan een jaar aan het werk in België en beschikte over een wettige verblijfsvergunning. Het gevoel van urgentie was sterk verminderd. Hierdoor ook het besef van het belang van het interview. Aangezien er geen advocaat bij dit interview aanwezig was, werd verzoeker ook niet op het belang ervan gewezen door een onafhankelijke partij. Hier is het belangrijk op te merken dat verzoeker uitdrukkelijk heeft gevraagd naar de toegevoegde waarde van de aanwezigheid van een advocaat. Verwerende partij ging deze vraag uit de weg en antwoordde enkel dat het de keuze van de geïnterviewde is (notities persoonlijk onderhoud, p. 2). Opnieuw een indicatie voor verzoeker dat het interview niet buitengewoon determinerend zou zijn. Dat verzoeker niet altijd even spontaan over de ervaringen in Somalië heeft verteld, kan ook hieraan worden toegeschreven.”

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus, verschaft verzoeker vooreerst een overzicht van de relevante wettelijke bepalingen, waarna hij als volgt stelt:

“De inhoud van de Vreemdelingewet weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM. Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kunnen Staten geen mensen terugsturen als hun verwijdering zou leiden tot schending van hun rechten die worden gegarandeerd onder artikel 2 en artikel 3 van het EVRM 2 Artikel 15 van het EVRM verduidelijkt verder dat deze rechten absoluut zijn en dat hier niet van kan worden afgeweken, zelfs niet in tijden van nood. in casu vreest verzoeker vervolging door Al Shabaab in geval van terugkeer naar Somalië. Al Shabaab is actief in de regio waar ook verzoeker opgroeide. Al Shabaab is op de hoogte van de vlucht van verzoeker en kent de identiteit en woonplaats van de familie van verzoeker. Het sociaal netwerk van verzoeker in Somalië is beperkt. Hervestigingsmogelijkheden zijn dan ook beperkt. In het geval van verwijdering van het grondgebied zal verzoeker aldus moeten terugkeren naar de regio waar hij opgroeide. Hier zal hij echter snel geconfronteerd worden met Al Shabaab.

3) Conclusie

De situatie in Somalië is, over het algemeen, nog steeds zorgwekkend. Dit wordt ook bevestigd in de bestreden beslissing waar staat geschreven dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict (bestreden beslissing, p. 4).”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met

individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. In het kader van de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het beschermingsverzoek vormen, mag van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om, conform artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van de richtlijn 2013/32/EU de richtlijn 2013/32/EU *“verplichtingen van verzoeker”*, houdt in dat hij alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aanbrengt en dat hij zijn volledige medewerking verleent aan de bevoegde autoriteiten opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald, conform artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 4, tweede lid van de richtlijn 2011/95/EU. Het komt verzoeker dus vooreerst toe alle nodige elementen te verschaffen die nodig zijn voor een correcte vaststelling van de feiten en omstandigheden waarop hij zich beroept en over te kunnen gaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze

elementen omvatten onder meer verzoekers verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Er mag dus van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn identiteit, zijn achtergrond en die van zijn familieleden, zijn levensomstandigheden en verblijfplaatsen in Somalië, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen. Het komt in eerste orde toe aan verzoeker om hierover correcte en volledige verklaringen af te leggen en waar mogelijk documenten voor te leggen.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de voorgelegde feiten en omstandigheden onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen.

In dit verband wordt beklemtoond dat het bepalen van verzoekers identiteit, achtergrond, familiale situatie, leefomstandigheden en zijn werkelijke verblijfplaats(en) in Somalië van belang is wanneer verzoeker zijn vrees voor vervolging met deze elementen in verband brengt en de actoren van zijn vrees in deze context situeert. Het is immers de reële identiteit, werkelijke achtergrond, familiale situatie en verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging zal worden onderzocht.

4.1.3. De Raad moet in navolging van de commissaris-generaal vaststellen dat verzoeker *in casu* er niet in slaagt zijn persoonlijke omstandigheden, zijn familiale situatie en zijn werkelijke verblijfsplaats(en) in Somalië aannemelijk te maken. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende pertinente overwegingen, die door de Raad worden overgenomen:

“Een eerste vaststelling die het CGVS moet maken is de volgende: u gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 18 november 2021) aan geboren te zijn op 26 juli 2006, en u verklaarde uzelf dus op dat moment 15 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 3 december 2021 concludeerde immers dat uw leeftijd werd bepaald op 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.

Er werd ten tweede ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/ of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat het met uw gebrek aan kennis van Gambole en de streek rond Gambole bijzonder onaannemelijk is dat u effectief van daar afkomstig zou zijn. Dit blijkt uit de volgende elementen: - Wanneer u gevraagd wordt of u een aantal termen herkent, blijkt dat u dan wel de verder gelegen grote stad Buloburte kent, maar de dorpen die vlakbij Gambole gelegen zijn, namelijk Don Kahare en Luktooley, die kent u niet (CGVS, p. 21) (zie kaarten 1 en 2 die werden toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). Het is bijzonder onaannemelijk dat als u daadwerkelijk van Gambole afkomstig zou zijn, dat u dan deze dichtbijgelegen dorpen niet zou kennen.

Wanneer u de dorpen in de richting van Jarirow (Jorirow) opsomt, dan somt u slechts twee dorpen op (CGVS, p.15). Dit getuigt van bijzonder ondermaatse kennis van de streek, want er liggen immers heel wat andere dorpen tussen Gambole en Jarirow (zie kaarten 1 en 3).

U schat de afstand tussen Jowhar en Gambole op 28 à 30 kilometer (CGVS, p. 9), terwijl deze in vogelvlucht alleen al 48 km bedraagt. Gebruikt u de kortste weg, dan is het 53 kilometer (zie kaart nummer 3).

U faalt er ook in om Jowhar vanuit uw eigen leefwereld in de juiste windrichting te situeren. U situeert Jowhar namelijk in de richting van de qibla (CGVS, p. 15), de richting van de heilige site in Mekka waar moslims naar bidden. Dit klopt niet, want vanuit Gambole is de qibla in de noordnoordwestelijke richting, terwijl Jowhar in zuidoostelijke richting ligt (zie kaart nummer 1), compleet de tegenovergestelde richting dus. Een praktiserende moslim is bekend met de qibla, en aangezien u aangeeft net zoals het merendeel van de Somalische bevolking een soennitische moslim te zijn (CGVS, p. 5), en de koran vanbuiten te kennen

(CGVS, p. 6), kan u beschouwd worden als een praktiserende moslim. Van u kan dus verwacht worden dat u bekend bent met de qibla. U wordt later met deze fout geconfronteerd, en u verklaart dan dat u steeds richting het noorden bidt. U verklaart ook dat u de weg naar het noorden kent, en dan lijkt u te beseffen Jowhar helemaal niet in het noorden van Gambole gelegen is (CGVS, p. 22). U lijkt op basis van de windrichtingen goed te weten wat waar ligt, maar als u dan gevraagd wordt om vanuit uw eigen leefwereld over uw streek te vertellen, namelijk op basis van de qibla, dan weet u het niet. Dat is een indicatie dat u niet vanuit uw eigen leefwereld vertelt, en maakt vooral een ingestudeerde indruk.

U beweert dat er in de buurt van Gambole geen rivier dichterbij is gelegen dan de rivier aan Jowhar (CGVS, p.15), terwijl er nog minstens één rivier is die u tegenkomt voor u de Shabelle treft (zie kaart 1 van OCHA die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier).

Het CGVS moet ook nog eens vaststellen dat u ook niet vertrouwd bent met de lokale machthebbers. U herkende naam M.A.W. niet; dat was nochtans de president van de deelstaat Hirshabelle van 2017 tot 2020 (zie de artikels die werden toegevoegd in de blauwe map), dus in de tijd dat u daar zou hebben gewoond. Ook de naam van de districtscommissaris van Jowhar van 2016 tot 2019, Sheikh A.B., herkent u niet (CGVS, p. 21) (zie de artikels die werden toegevoegd in de blauwe map). Het CGVS stelt hier dus vast dat u naast het geografische ook niet vertrouwd bent met de plaatselijke omstandigheden.

Naast uw gebrekkige kennis van het geografische en menselijke landschap van Gambole, moet ook besloten worden dat u weinig doorleefd vertelt over uw leefwereld in Gambole. De leeftijdtest wijst uit dat u rond 19 jaar geweest moet zijn bij uw vertrek uit Somalië. U was dus op een leeftijd waarbij men kan verwachten dat u in detail kan vertellen over uw leefwereld. Toch moet het CGVS vaststellen dat u aan de oppervlakte blijft bij uw vertellingen. Deze vaststelling versterkt het bovenstaande aangetoonde gebrek aan kennis over geografie en over het menselijke landschap, en ondersteunt de vaststelling dat u niet afkomstig zou zijn van Gambole. Het ontbreken van doorleefdheid in uw vertellingen valt op bij de volgende elementen:

U gevraagd of er tijdens de droogte van 2016-2017 naast problemen met het voedsel nog andere problemen waren, antwoordt u dat er geen andere problemen waren, en dat als je honger hebt, dat je niet over andere problemen nadenkt (CGVS, p. 17). Aangezien u ook beweert dat uw vader rondtrok met het vee van andere mensen, en zelf ook enkele dieren had (CGVS, p. 7), zou de droogte een gigantische impact op hem en zijn vee gehad moeten hebben. Het is merkwaardig dat u dan op de vraag of er geen andere problemen waren, niet spontaan vertelt over de impact op het vee waar uw familie zo afhankelijk van was. U antwoordt pas nadat het CGVS zelf vraagt of de dieren goed door de droogte kwamen, dat er dan wel dieren gestorven waren, maar dat de droogte uw favoriete moment was, omdat u dan rijst en pasta at (CGVS, p. 17-18). Aangezien droogtes een gigantische impact hebben op families die hun inkomen uit vee halen, zoals in uw gemeenschap, valt hier de weinige doorleefdheid in uw vertelling op.

Ook wanneer u gevraagd wordt om het leven onder Al Shabaab te beschrijven, komt u weinig doorleefd over. Wanneer u namelijk gevraagd wordt om uit te leggen welke regels van Al Shabaab gevolgd moeten worden, vertelt u enkel dat iedereen een mujahid is en moet deelnemen, en dat mannen en vrouwen niet onder elkaar mogen komen (CGVS, p. 19). Omdat dit een zeer beknopte vertelling is voor iemand die effectief onder Al Shabaabgebied geleefd zou hebben, dringt het CGVS aan en wordt u gevraagd of dat alle beperkingen op uw vrijheid zijn. Uw antwoord hierop is zeer vaag: u komt niet verder dan opnieuw te verklaren dat het verplicht is om deel te nemen (CGVS, p. 19). Om die reden wordt nog eens gevraagd of er nog dingen zijn die verboden zijn en uw vrijheid inperken, en de enige regel die u nog toevoegt is dat je niet zelf je kapsel kan kiezen (CGVS, p. 19). Van mensen die daadwerkelijk uit Al Shabaab-gebied afkomstig zijn, kan verwacht worden dat ze op een meer doorleefde manier kunnen vertellen over hoe exact de belastingen geïnd worden, welke regels en verboden er zijn en hoe die afgedwongen worden, enzoverder. Even verder wordt u nogmaals gevraagd voor welke concrete dingen Al Shabaab een straf voor zou uitdelen, en u verklaart dat als je niet eens met hen bent, dat je dan meteen onthoofd wordt (CGVS, p. 20). Dit is wederom geen concreet voorbeeld van een concrete regel uit het dagelijkse leven, dus er wordt opnieuw aan u gevraagd of u geen concreet voorbeeld hebt. U vertelt opnieuw dat mannen en vrouwen niet bij elkaar mogen gezien worden, een van de weinige voorbeelden die u reeds aanhaalde, en u vermeldt ook dat je gestraft wordt als je geen zakat betaalt, alsook dat je gestraft wordt als je weigert om gerekruteerd te worden (CGVS, p. 20). Hier valt op dat het wederom grote algemene regels zijn van Al Shabaab, en geen concrete voorbeelden. In uw verklaringen valt dus op hoe weinig concreet en doorleefd ze zijn.

Wat uw algemene geloofwaardigheid alsook uw beweerde afkomst uit Gambole nog verder ondergraaft, is uw beweerde gebrek aan kennis over uw paternale familie, en het beweerde gebrek aan contact met uw maternale familie. U beweert over uw maternale nonkel die in Jowhar woont, dat u die nooit gezien zou hebben (CGVS, p. 9-10). U beweert zelf ook dat familie heel belangrijk is (CGVS, p. 8). Dat u heel uw leven in Gambole zou gewoond hebben, wat op minder dan twee uur rijden van Jowhar ligt (zie kaart 3), zonder ooit één keer uw oom gezien te hebben, zelfs niet voor het Suikerfeest, voor een huwelijk (CGVS, p. 10), of voor enige andere familieaangelegenheid is bijzonder onaannemelijk. U beweert verder ook dat u voor het laatst contact had met iemand van uw familie toen u Mogadishu verliet (CGVS, p. 12). Een indicatie dat u meer contact heeft met uw familie dan u doet uitschijnen, is het volgende: u beweert dat u in Athene gratis geholpen bent door een smokkelaar (CGVS, p. 27) die u met valse documenten op een vliegtuig kon laten plaatsnemen (DVZ, Verklaring DVZ, p.12). Dat u zonder enige steun vanuit uw familienetwerk zomaar een smokkelaar heeft kunnen strikken, zonder hem te betalen, acht het CGVS niet geloofwaardig. Hier moet het

CGVS vaststellen dat u allicht meer contact heeft met uw familie dan dat u wil laten blijken. Bovendien blijkt u over uw familie aan vaderskant helemaal onwetend. U beweert dat u uw familie aan vaderszijde nooit gekend heeft, en dat uw vader u wel verteld heeft dat hij broers had, maar dat hij u nooit verteld had of ze nog leefden of niet (CGVS, p. 8). Vervolgens wordt u gevraagd of u daar dan nooit naar gevraagd heeft, en u bevestigt dat u daar nooit naar gevraagd heeft (CGVS, p. 8). Binnen de Somalische context, een samenleving waar familie enorm belangrijk is, is het zeer ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van wie deze paternale nonkels zijn en of uw nonkels nu nog leven of niet. Daarbij verklaart u ook dat uw vader ook afkomstig zou zijn uit Gambole (CGVS, p. 8), waardoor het nog onwaarschijnlijker is dat u niet op de hoogte zou zijn van uw nonkels die er ook van afkomstig zouden zijn.

(...)

Het door u neergelegde attest van littekens kan daar geen ander licht op werpen. Op basis daarvan kan worden aangenomen dat u ooit brandwonden hebt opgelopen aan uw arm. Dit kan echter op geen enkele manier bewijzen waar en in welke omstandigheden dit zou zijn gebeurd, en werpt dan ook geen ander licht op bovenstaande beoordeling."

4.1.4. Wat betreft verzoekers leeftijd, wordt er in de bestreden beslissing terdege op gewezen dat, in het kader van het leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 3 december 2021, verzoekers leeftijd werd vastgesteld op 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar (zie AD, "beslissing Dienst Voogdij, FOD Justitie" 3 december 2021). Hieruit volgt redelijkerwijs dat verzoeker minstens 18,3 jaar en dus meerderjarig was bij aankomst in België. Dit leeftijdsonderzoek wijst uit dat verzoeker – die geen enkel identiteitsdocument heeft overgemaakt – bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet 15 jaar oud en minderjarig was, zoals hij toen had voorgehouden aangezien hij er verklaarde geboren te zijn op 26 juli 2006. Verzoeker werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook geconfronteerd met de bevindingen van het medisch onderzoek, waarop verzoeker stelde dat hij het belangrijk vindt om in een veilige plek te kunnen leven en dat "leeftijd niet zo belangrijk [is] voor mij" (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). In de mate dat verzoeker dit leeftijdsonderzoek zeer omstreden acht en hij twijfels uit bij de wetenschappelijke betrouwbaarheid van de gebruikte methodes en technieken in het kader van dit medisch leeftijdsonderzoek, formuleert verzoeker in wezen wetskritiek die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Deze wetskritiek kan dus niet in aanmerking worden genomen om tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij voormeld rechtscollège. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter deze beroepsmogelijkheid niet benut, waarbij het veralgemeend betoog dat de Raad van State enkel een wettigheidstoetsing kan doorvoeren en een lange procedureuur kent, geen afbreuk doet aan deze vaststelling. Bij gebrek aan betwisting van het leeftijdsonderzoek, vermocht de commissaris-generaal redelijkerwijze te steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd om vast te stellen dat verzoeker geen correct zicht biedt op zijn leeftijd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast. Aangezien leeftijd een essentieel element is van zijn identiteit, heeft de vaststelling dat verzoeker geen correct zicht biedt op zijn leeftijd, conform artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, reeds een negatieve weerslag op de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas.

4.1.5. Waar verzoeker verder wijst op zijn jonge leeftijd bij vertrek als verantwoording voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, moet de Raad, na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, vaststellen dat de betrokken *protection officer* tijdens het gehoor en bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker voldoende oog had voor zijn jeugdige leeftijd op het ogenblik van het vertrek uit Somalië. Verzoeker was rekening houdend met het leeftijdsonderzoek ongeveer zeventien jaar ten tijde van zijn vertrek uit Somalië. Noch uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er van verzoeker kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van een destijds minderjarige te boven gaan. Er werden algemene vragen gesteld omtrent zijn verblijfsplaatsen, zijn levensomstandigheden, zijn familie en de elementen die aan de grondslag van zijn vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de leeftijd en het verstrijken van enige tijd. Er blijkt hierbij niet dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Er werden door de *protection officer* ook zowel open als gesloten vragen gesteld die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder ook dat verzoeker het gehoor kon volgen, de hem gestelde vragen begreep en erop kon antwoorden. Gevraagd of verzoeker alles heeft kunnen vertellen en alle problemen heeft kunnen aankaarten, antwoordde verzoeker bevestigend (zie NPO, p. 28). Gelet op het voorgaande, slaagt verzoeker niet in om,

met zijn loutere verwijzing naar zijn jonge leeftijd, de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.6. Waar verzoeker aangeeft dat hij op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud reeds meer dan een jaar aan het werk was in België en beschikte over een wettige verblijfsvergunning, zodat het gevoel van urgentie sterk was verminderd, is dergelijk betoog weinig ernstig. Van een persoon die verklaart zijn herkomstland te hebben moeten verlaten vanwege een vrees voor zijn leven en ten gevolge hiervan zich tot de Belgische autoriteiten richt om een beschermingsverzoek in te dienen, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij het belang van het volledig en correct doorlopen van zijn procedure om internationale bescherming inziet. Dat verzoeker tijdelijk op wettige wijze in België kon verblijven – doch dit slechts voor de duurtijd van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming – betreft geenszins een afdoende reden om deze procedure niet langer ernstig te nemen of om het besef van het belang van het interview te verliezen. Verzoeker werd er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bovendien ook aan herinnerd dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud belangrijk zijn, waarbij hij de volledige waarheid diende te vertellen en zijn medewerking te verlenen. Verzoeker werd er hierbij tevens op attent gemaakt dat een gebrek aan medewerking en waarachtige verklaringen kunnen leiden tot een negatieve beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming (zie NPO, p. 2). Het door verzoeker voorgehouden gebrek aan urgentie – dat op geen enkele wijze is te verzoenen met zijn voorgehouden vrees voor zijn leven – kan de vaststellingen in de bestreden beslissing niet verschonen of uitklaren. Dat er geen advocaat aanwezig was bij het persoonlijk onderhoud doet hier op generlei wijze afbreuk aan. In deze stipt de Raad vooreerst aan dat artikel 19, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 uitdrukkelijk stipuleert dat de afwezigheid van de advocaat de *protection officer* niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen. Er kan hierbij ook niet worden vastgesteld dat de *protection officer* verzoekers vraag over de toegevoegde waarde van een advocaat uit de weg zou hebben gegaan. Gevraagd naar de toegevoegde waarde van een advocaat, heeft de *protection officer* aangegeven dat het verzoekers eigen keuze is of hij zich laat bijstaan door een advocaat, dat het interview op zich ook kan zonder advocaat en dat de beslissing wordt genomen vanuit het CGVS, ook zonder advocaat (zie NPO, p. 2). Verzoeker heeft na voormeld antwoord van de *protection officer* geen bezwaar gemaakt tegen het verder zetten van het persoonlijk onderhoud zonder advocaat (zie NPO, p. 2). De Raad wijst er in deze ook op dat het aan verzoeker zelf toekomt om zijn juridische bijstand te organiseren, indien hij de aanwezigheid van een advocaat bij het persoonlijk onderhoud wenste. Verzoeker werd er bij zijn oproeping voor het persoonlijk onderhoud op attent gemaakt dat hij zich kon laten vergezellen van een advocaat (zie AD, “oproeping persoonlijk onderhoud” dd. 20 maart 2024). Alleszins maakt verzoeker ook niet aannemelijk waarom de aanwezigheid van een advocaat nodig zou zijn geweest om hem het belang van het persoonlijk onderhoud te laten inzien, gelet ook op de vaststelling dat de *protection officer* verzoeker hier in het begin van het onderhoud ook nog eens op attent heeft gemaakt (zie *supra*).

4.1.7. De Raad moet vaststellen dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het in vraag stellen van de pertinentie van de vereiste kennis van de geografische gemeenschappen van zijn regio en het poneren dat hij wel degelijk correcte en afdoende verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn eigen leefwereld, doch hiermee weerlegt hij de concrete overwegingen in de bestreden beslissing niet, die pertinent en draagkrachtig zijn, evenals steun vinden in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Ook het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, volstaat geenszins om de concrete bevindingen te weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

4.1.8. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Gambole, in het district Jowhar, gelegen in de regio Middle Shabelle en dat “Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gambole heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet”.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Gambole, in het district Jowhar, gelegen in de regio Middle Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. In zoverre verzoeker een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES